

Всѣко дете има свой Ангелъ Пазитель

Единъ учитель разказва: — Бѣше презъ месецъ августъ 1924 година. Връщахъ се съ велосипедъ отъ града, дето бѣхъ отишелъ сутринята по работа. Слънцето печеше силно. Наближавахъ вече нашето село, но карахъ бързо, за да пристигна на време въ къщи, тъй като тоя день очаквахме гости отъ съседното село. На едно мѣсто пѣтя правѣше голѣмъ завой, стѣсняваше се и минаваше между две дълбоки, страховити пропасти. Спирачката на велосипеда бѣ малко повредена, затова продължавахъ да лѣтя съ голѣма бързина къмъ село...

Изведнажъ, точно предъ завоя, нѣщо изгърмѣ, като че изстрелъ отъ пушка... Поставахъ кракъ на предното колело и съ голѣмо усилие успѣхъ да спра велосипеда. Що се бѣ случило? Бѣше се спускала една отъ вътрешнитѣ гуми!... И въ тая минута, о чудо! — предъ мене застанаха

две дечица, две мили дечица: момченце и момиченце, на възраст около 3—4 годишни. Безъ да подозиратъ нѣщо, хванати за ръка, тѣ вървѣха по тѣсния и опасенъ пѣтъ...

— Чичо, твоя велосипедъ се е чупилъ?! Ще го поправишъ ли? — каза довърчиво момченцето, докато азъ преглеждахъ повредата и още не бѣхъ се свестилъ отъ уплаха и очудване.

— Да, мои деца, трѣбва да се поправи,—отговорихъ азъ и ги запитахъ какъ се казватъ.

— Боже, благодаря Ти!... шепнѣха устнитѣ ми. Какво голѣмо нещастие щѣше да се случи съ тия деца!

*

Богъ праща Своитѣ ангели да пазятъ добритѣ деца отъ всѣкакви беди. Колко силенъ и милостивъ е Той! Затова всички да Го обичаме и да Му благодаримъ за добринитѣ, които ни праща.

